

V těchto žádostech bývá zpravidla již zapsáno datum a místo narození. V zájmu přesné evidence buďtež tyto údaje zkontrolovány a jejich správnost potvrzena.

Příloha.

Ústřední sociální pojišťovně

v Praze.

Sdělujeme, že pojištěnec(ka).....
narozený(á) dne..... v.....
jest ode dne..... pojištěn(a)
pro případ invalidity a stáří u zdejší pojišťovny.
Jmenovaný(á) byl(a) dříve jako zaměstnanec firmy:.....
pojištěn(a) u.....
(od..... do..... pod čís.
poj. list.....).

Oběžník Ústřední sociální pojišťovny z 9. listopadu 1926, č. 27, o odbytném podle § 121, odst. 1.

Ústřední sociální pojišťovna, aby usnadnila nemocenským pojišťovněm instruování žádostí o odbytné podle § 121, odst. 1. zák. čís. 221/1924, rozhodla se vydati jednotný formulář, jímž jest příště žádosti o odbytné předkládati; tento formulář jest přiložen. Každá nemocenská pojišťovna nechť si obratem pošty potřebný počet formulářů objedná u Ústřední sociální pojišťovny.

O používání formulářů připomínáme toto:

Ústřední sociální pojišťovna nemá po ruce původních hlášení zaměstnavatelových, toho času také ještě nemá evidence o průběhu pojištění, sestavené podle výkazů nemocenských pojišťoven. Je tedy při rozhodování o odbytném odkázána na zprávu nemocenské pojišťovny, z čehož plyne, že zpráva ta musí býti úplná a přesná. Přesnosti a úplnosti je však potřebí také u ostatních okolností ve formuláři vytčených, nemá-li býti administrativa zbytečně zatěžována a zdržována.

K jednotlivým případům se zvláště ještě podotýká:

a) Vyžaduje-li se u vdovy (vdovce) potvrzení matričního úřadu, že manželství nebylo ani rozloučeno nebo prohlášeno za neplatné, jde o zjištění okolností, že manželství skutečně v době úmrtí pojištěncova ještě trvalo. Byla-li tedy v některých případech předložena potvrzení obecního úřadu o společné domácnosti manželů, nelze to za všech okolností považovati za dostatečný doklad o trvání manželství, a musí tedy býti trváno na tom, aby bylo předloženo potvrzení matričního úřadu. Toto potvrzení může se samozřejmě také státi v úmrtním listě samém.

b) Za sirotky do 17 let musí uplatniti nárok poručník, který se má prokázati soudním ustanovením, nebo organizace pro péči o mládež.

c) Zejména v případech, v nichž žádají o odbytné rodiče nebo sourozenci, bylo shledáno, že nemocenské pojišťovny většinou ne dbají toho, že nárok těchto je vázán na určité předpoklady (§ 121, odst. 4.), jež musí býti podrobně vyšetřeny, má-li býti umožněno rozhodnutí. Společnou domácnost alespoň v posledním půl roce před úmrtím pojištěn-

covým možno ještě prokázati potvrzením příslušného obecního úřadu. Okolnost však, že žadatelé svou výživou převážně byli odkázáni na zemřelého, nemůže býti považována za dostatečně doloženou, potvrdil-li na př. obecní úřad, že zemřelý »rodiče podporoval, jim vypomáhal« a pod. Oprávněnost žádosti rodičů a sourozenců lze posuzovati jen tehdy, jsou-li majetkové a rodinné poměry žadatelů (jich stáří, zdravotní stav, movitý a nemovitý majetek, zaměstnání, výdělek z toho, počet, stáří a zaměstnání, po příp. výdělek dětí, o něž musí ještě pečovati atd.) úplně podrobně a spolehlivě vyšetřeny a oznámeny. Dotazy u obecních úřadů, po příp. žádosti politickým úřadům, aby provedly v určitém případě šetření, mají tedy žádati o zprávu o všech těchto okolnostech.

Provádějí-li nemocenské pojišťovny potřebná šetření svými orgány, odpovídá vedoucí úředník za správnost.

d) Stanovil-li zákon § 187, odst. 2., že nemocenské pojišťovny mají předložiti žádost se svým dobrým zdáním, měl na mysli, že ony na základě bližších osobních vztahů s pojištěnci a znalostí místních poměrů často mohou podati cenné informace o okolnostech případu. Ústřední sociální pojišťovna žádá proto důtklivě, aby ji nemocenské pojišťovny u žádostech rodičů a sourozenců, kde rozhodnutí, zda-li zákonné předpoklady jsou splněny, závisí na uvážení všech okolností, podporovaly svým věcným dobrým zdáním. Naproti tomu není zapotřebí, aby při žádostech vdov (vdovců) nebo dětí zvláště bylo poukazováno na potřebnost atd., ježto se na ně podmínky odst. 4. nevztahují.

e) Veškeré listiny, jichž jest třeba k průkazu nároku na odbytné, jsou podle § 254 zákona osvobozeny od kolku. Na to buďtež strany vždy upozorňovány.

f) Bylo také uvažováno o tom, vydati jednotný formulář pro žádosti pozůstalých. Kdyby však takový formulář měl obsahovati více, než pouhé prohlášení, že určitá osoba uplatňuje nárok na odbytné, zejména kdyby z něho mělo býti patrné, které doklady nutno předložiti, musil by býti tak obšírný, že by stranám snad nebyl dobře srozumitelný nebo by musil býti zvlášť upraven pro jednotlivé skupiny oprávněných pozůstalých. A ani pak by nebyla dána záruka, že žádost bude úplně doložena.

Podle názoru Ústřední sociální pojišťovny nezbývá nic jiného, než pozůstalé podrobně poučovati, kterých dokladů v tom kterém případě je právě třeba. Na formě písemné žádosti nebo zápisu o ústně vznesené žádosti vůbec nezáleží. Chce-li však pojišťovna stranám ulehčiti tím, že jim vydá vzor žádosti nebo připravený vzor sama vyplní a stranám dá podepsati, stačí toto znění:

..... nemocenské pojišťovně

v.....

Dne zemřel(a) můj (má)

(jméno)

naroz. v

zaměstnaný(á) u

Žádám za odbytné podle § 121, odst. 1. zákona č. 221/24 a přikládám potřebné doklady, a to:.....

Podpis:.....

přesná adresa.....

(poslední pošta).....

Formulář.

dne 192.....

Č. j.
příl.

Ústřední sociální pojišťovně v Praze.

Předkládáme tímto žádost
v (přesná adresa)
za odbytné podle § 121, odst. 1. zák. čís. 221/24.

Poměr k pojištěnci:

Zemřelý(á) narodil(a) se
dne v a byl(a)
pojištěn(a) pro případ invalidity a stáří

od 192..... do 192..... v tř.
» 192..... » 192..... » »
» 192..... » 192..... » »

Pojistné jest předepsáno do 192.....
a zapláceno do 192..... *)

Před tím byl(a) podle údajů na přihlášce pojištěn(a) u
nem. poj. v

Den úmrtí 192....., příčina smrti

Z dokladů se přikládá:**)

a) (vdova, vdovec):

1. úmrtní list,
2. oddací list,
3. potvrzení matričního úřadu, že manželství trvalo až do dne úmrtí pojištěnceva.

b) (děti):

1. úmrtní list,
2. rodné listy všech dětí,
3. potvrzení matričního úřadu, že není tu vdovy (vdovce) a že děti jsou na živu.

c) (rodiče):

1. úmrtní list,
2. rodný list pojištěncův,
3. potvrzení matričního úřadu, že zemřelý(á) byl(a) svobodný(á) a bezdětný(á) a že oba rodiče jsou na živu neb kdo z nich.

d) (sourozenci):

1. úmrtní list,
2. rodný list pojištěnce a všech sourozenců, kteří žádají o odbytné,
3. potvrzení matričního úřadu, že tito sourozenci jsou na živu.

Předpoklady § 121, odst. 4. jsou (nejsou)***) podle názoru pojišťovny splněny, ježto:

a) zemřelý(á) bydlil(a) — nebydlil(a)***) aspoň v posledním půl roku před úmrtím s rodiči (sourozenci) ve společné domácnosti;

doklad:

b) rodiče (sourozenci) byli — nebyli***) svou výživou převážně na zemřelého (zemřelou) odkázáni;

doklad:

Razítko a podpis:

*) Byla-li snad v některém případě podána stížnost do pojistné povinnosti nebo do zařazení do mzdové třídy, budiž to zvláště poznamenáno.

**) Přiložené doklady buďtež vyznačeny podškrtnutím. Úřední výpisy z matriky dostačují také.

***) Nehodící se budiž škrtnuto.

Není také námitek proti tomu, aby nemocenské pojišťovny těm uchazečům o odbytné, kteří požádají o tiskopis (formulář) k žádosti, vydávaly předkládací tiskopis, předepsaný Ústřední sociální pojišťovnou; z tohoto tiskopisu seznají, které doklady dlužno k žádosti připojit. Pro takové případy bude snad účelno, napíše-li nemocenská pojišťovna na druhou stranu formuláře sama text žádosti podle výše uvedeného vzoru.

g) Ústřední sociální pojišťovna může rozhodovati jen na základě vyžádaných dokladů a zprávy nemocenské pojišťovny. Ohlásí-li tedy někdo přes ustanovení § 186 svůj nárok přímo u Ústřední sociální pojišťovny, neurychlí tím vyřízení své žádosti, ježto si Ústřední sociální pojišťovna teprve musí vyžádati zprávu nemocenské pojišťovny. Odbytné vyplácí se zásadně poštovním úřadem šekovým a nikoliv přímo. I o tom buďtež strany poučovány.

Knihy redakci zasláné.

Bruno Taut, *Nové bydlení. Žena jako tvůrce*. Přeložil dr. B. Václavek. Praha 1926. Orbis. (Ars. Sbirka rozprav o umění, sv. 5.) Str. 144 se 75 obrazy. — Knížka podává stručnou historii bydlení, seznamuje s dnešním stavem, na jehož vady a nedostatky dobře upozorňuje, uvádí a hodnotí nové snahy o lepší uspořádání obytných místností a nakonec dospívá k stanovení požadavků »ideálního obydlí«. Podává tu mnoho cenných rad a směrnic a instruktivních obrazů zjednodušeného a účelného uspořádání moderní domácnosti. Při tom chce ulehčiti osud žen, které jsou otrokem dnešního bydlení, jemuž musí obětovati dosud všechn svůj čas a práci. Cena pěkné publikace je Kč 23.—

Howard Carter a A. C. Mace, *Hrobka Tut-Anch-Amónova*, objevená zemřelým earlem z Carnarvonu a Howardem Carterem. Z angličtiny přeložil Samuel Kostomlatský. Český úvod napsal univ. prof. dr. Fr. Lexa. Letovice 1926. Nakl. Humana. Str. CXXXII. + 211 se 104 ilustracemi. — Kniha, která je velmi pěkně vypravena, podává opravdu poutavě podrobnou, věcnou zprávu o objevu, který vzbudil před dvěma lety tolik obecného zájmu a jenž přinesl nečekaně bohatý materiál pro poznání kulturních dějin starého Egypta. České vydání vyniká nad to tím, že profesor pražské university, egyptolog dr. Fr. Lexa v úvodu předeseílá dobrou a jasnou informaci o vývoji a dnešním stavu egyptologie a tak usnadňuje českému čtenáři zabratí se úspěšně do vlastní zprávy Carterovy. Dílo samo přináší životopis lorda Carnarvona, seznamuje s postupem objevitelských prací, popisuje samy objevy a ovšem, aby mohl býti pochopen jejich význam, otevírá výhledy do historie starého Egypta. Cena knihy (vázané) Kč 120.— při pečlivém a vkusném jejím vypravení a bohatosti ilustrační části, je mírná.

Zprávy vojenského archivu a musea R. Č. S. Roč. I., sv. 1. Praha 1926 Str. 124. Vychází ve volných lhůtách. — Zprávy chtějí seznamovati kruhy odborné a veřejnost s pracemi vojenského archivu a musea a mimo to uveřejňovati vědecké články, zpracovávající materiál uvedených ústavů, o jejichž vzniku, prvé činnosti a vývojových možnostech informuje také prvé číslo. — (E 1435.)

Šimon Gelenius (Jelenský) Sušický, *Logika*. Vydal z rukopisu Čestmír Stehlík. Předeseíláno: Josef Král, *České logiky humanistické*. Filosofické bibliotéky, řady I., č. 7. V Praze 1926. Nakl. Čes. akademie věd a umění. Str. 212